

Artikel 25.1 a – Behöriga domstolar

Enligt den belgiska processlagen (*Code judiciaire/Gerechtelijk Wetboek*) är de domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet fredsdomaren (*judge de paix/vrederechter*), distriktsdomstolen (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*) och handelsdomstolen (*tribunal de l'entrepriselrechtbank van koophandel*).

Artikel 25.1 b – Kommunikationsmedel

Följande kommunikationsmedel godtas vid det europeiska småmålsförfarandet och finns tillgängliga för domstolarna i Belgien i enlighet med artikel 4.1 i förordningen: inlämning av det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I direkt till kansliet vid den underrätt som har territoriell behörighet, tillsammans med styrkande handlingar, ELLER översändning med rekommenderat brev av samma formulär till den domstol som har territoriell behörighet, tillsammans med styrkande handlingar.

Snart blir det möjligt att lämna in det standardiserade ansökningsformuläret A på elektronisk väg.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Registratorn vid den behöriga domstolen kan lämna praktisk hjälp med att fylla i formulären och tillhandahålla allmän information.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

I Belgien delges handlingar och beslut av exekutionsbiträden (*huissiers de justice/gerechtsdeurwaarders*). Snart blir det möjligt med delgivning på elektronisk väg. Snart blir det möjligt med delgivning på elektronisk väg.

Översändning av annan skriftlig kommunikation sker per post eller, om lagen medger det, per fax. Snart blir det möjligt att översända annan skriftlig information på elektronisk väg.

För närmare information om delgivning och översändning av handlingar och beslut, se [relevant sida på e-juridikportalen](#).

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

/

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningssätt

Detta regleras i artiklarna 1017–1022 i processlagen. Vittnesersättning regleras av artikel 953 i processlagen, och registreringsavgifter regleras av lagen om registrerings-, hypoteks- och kansliavgifter (*Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe/Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten*), särskilt artikel 142 och följande artiklar och artikel 268 och följande artiklar.

I artikel 1018 i processlagen specificeras kostnaderna på följande sätt:

1° *Olika kansli- och registreringsavgifter*. Registeravgiften inbegriper avgifter för att föra in målet i målregistret, avgifter för att utarbeta domstolshandlingar och avgifter för att tillhandahålla kopior av domstolshandlingar (se artikel 268 och följande artiklar i lagen om registrerings-, hypoteks- och kansliavgifter). Registreringsavgift ska betalas i mål som rör ett huvudbelopp på mer än 12 500 euro (exklusive rättegångskostnader) och har fastställts till 3 % av det beloppet. Ingen registreringsavgift behöver därför betalas i småmålsförfaranden.

2° *Kostnader, ersättningar och arvoden för rättsliga handlingar*.

3° *Kostnader för att tillhandahålla en kopia av en dom*.

4° *Kostnader för utredningsåtgärder, särskilt vittnes- och sakkunnigersättning*. I en kungl. förordning av den 27 juli 1972 fastställs denna ersättning till 200 franc per vittne, vilket i dag motsvarar ungefär 5 euro. Reseersättning läggs på detta belopp.

Sakkunniga har rätt att själva fastställa vilka utgifter de haft och vilken avgift de tar ut för att utarbeta sakkunnigutlåtanden, även om beräkningsmetoden tydligt måste framgå. I den slutliga bedömningen av de samlade rättegångskostnaderna kan domstolen i förekommande fall minska detta belopp, exempelvis om det förekommit onödiga utgifter.

5° *Kostnader för resor och uppehålle för domare, registratorer och parter när domstolen har beordrat dessa att resa, och kostnader för handlingar som upprättats enbart för förfarandet*.

6° *Ersättning för rättegångskostnader* (artikel 1022 i processlagen): Denna ersättning betalas av den förlorande parten i ett mål. Betalningen sker i form av ett schablonbelopp för att täcka den vinnande partens utgifter och advokatkostnader. Beloppen är kopplade till konsumentprisindex. Varje ändring på plus eller minus 10 punkter medför att beloppet höjs eller sänks med 10 %.

Värdet på fordran	Grund-belopp	Minimi-belopp	Max-belopp
Upp till 250 00 euro	180,00 euro	90,00 euro	360,00 euro
Från 250,01 till 750,00 euro	240,00 euro	150,00 euro	600,00 euro
Från 750,01 till 2 500,00 euro	480,00 euro	240,00 euro	1 200,00 euro

* Nya belopp från och med den 1 juni 2016.

Arbetsdomstolen (särskilt system)

Värdet på fordran	Grund-belopp	Minimi-belopp	Max-belopp
Upp till 250 00 euro	43,75 euro	31,75 euro	55,75 euro
Upp till 620,00 euro	87,43 euro	59,43 euro	105,43 euro
Upp till 2 500,00 euro	131,18 euro	107,18 euro	155,18 euro

7° *Avgifter, ersättningar och kostnader för en medlare som utnämns enligt artikel 1734 i processlagen*.

Mot bakgrund av ovanstående varierar det belopp som ska betalas från fall till fall. Beloppet beror på faktorer som huruvida du är den vinnande parten och huruvida sakkunniga har utsetts, vittnen har kallats, domstolsanställda har varit tvungna att resa utomlands, en medlare har utnämns etc.

Kansliavgifter måste betalas i förskott, annars förs målet inte in i målregistret. Sakkunniga kräver alltid att en depositionsavgift betalas innan de utför sitt arbete. Om man begär att ett vittne ska förhöras måste en depositionsavgift i förväg betalas till registratören. Gör man inte det förmodas man ha dragit tillbaka sin begäran om vittnesförhör.

Betalning kan göras genom banköverföring eller betalningsorder, genom elektronisk överföring, kontant eller med en check utställd på kansliet (den senare metoden är förbehållen advokater och exekutionsbiträden).

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

Enligt den belgiska processlagen är det möjligt att inge ett överklagande enligt artikel 17 i förordningen. Överklagandet kan inges till distriktsdomstolen, handelsdomstolen eller behörig appellationsdomstol enligt processlagen. För att avgöra vilken appellationsdomstol som har territoriell behörighet, se Europeisk civilrättslig atlas.

I artikel 1051 i processlagen anges att ett överklagande, med förbehåll för eventuella tidsfrister i bindande överstatliga och internationella rättsbestämmelser, får inges inom en månad från delgivningen eller översändningen av domen enligt artikel 792.2 och 792.3 i processlagen. I analogi med den bestämmelsen är tidsfristen för att inge ett överklagande inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet i princip en månad från delgivningen eller översändningen av domen från den domstol som är behörig enligt artikel 13 i förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet finns det enligt belgisk rätt flera möjligheter för en part att ansöka om förnyad prövning:

– För det första, enligt artikel 1051 i processlagen (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*) får ett överklagande inges inom en månad från delgivningen av domen eller, i vissa fall, inom en månad från översändningen av domen enligt artikel 792.2 och 792.3 i processlagen. Detta gäller oavsett om båda parter närvarade vid rättegången eller inte. Detta gäller både för domar i kontradiktoriska mål och för tredskodomar.

– För det andra, enligt artikel 1048 i processlagen får en talan om att upphäva en tredskodom väckas inom en månad från delgivningen av domen eller, i vissa fall, inom en månad från översändningen av domen i enlighet med artikel 792.2 och 792.3 i processlagen.

Ovannämnda tidsfrister för att inge ett överklagande eller väcka talan om upphävande av en tredskodom gäller

– med förbehåll för de tidsfrister som anges i bindande överstatliga eller internationella rättsbestämmelser,

– utan att det påverkar den möjlighet som ges i artikel 50 i processlagen att på vissa villkor som fastställts i lag förlänga en fastställd tidsfrist som riskerar att löpa ut,

– utan att det påverkar möjligheten att tillämpa den allmänna rättsprincip (som upprepade gånger bekräffas av den belgiska kassationsdomstolen) enligt vilken de tidsfrister som fastställts för att utföra en viss handling förlängs för den part som på grund av force majeure har varit förhindrad att utföra denna innan tidsfristen löpte ut.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

När det gäller artikel 21a.1 godtar Belgien **inte något annat språk** än det eller de språk som är officiella språk på verkställighetsorten, i enlighet med belgisk lagstiftning.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

I Belgien fungerar exekutionsbiträden som de myndigheter som har befogenhet att verkställa en dom som meddelats av en domstol i ett europeiskt småmålsförfarande

Den myndighet som har befogenhet att tillämpa artikel 23 i förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande är i första hand utmättningsdomaren (*juge des saisies/beslagrechter*) i den domkrets där verkställigheten ska ske. Enligt artikel 1395 i den belgiska processlagen är utmättningsdomaren behörig att pröva alla ansökningar om utmätning eller verkställighet. Territoriell behörighet fastställs enligt artikel 633 i processlagen.

I processlagen fastställs även distriktsdomstolens territoriella behörighet (*Tribunal de première instance/Rechtbank van eerste aanleg*). I artikel 569.5 i processlagen anges att den distriktsdomstol – som utmättningsdomaren ingår i – är behörig att pröva invändningar mot verkställighet av domar och andra avgöranden. Distriktsdomstolen inklusive utmättningsdomaren, har även full behörighet enligt artikel 568 i processlagen.

Senaste uppdatering: 16/06/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.